

καὶ τῆ σατυρικῆ Σφιγγί, τὸν Ἀριστέαν, υἱὸν τοῦ Πρατίνα, καὶ Πολυφράδμονα, υἱὸν τοῦ Φρυνίχου. Ἐν συνόλῳ ἤρατο τρισκαίδεκα δραματικὰς νίκας, ὧν μίαν Ὀλ. 76, 4 (472 π. X.) ἐπιδειξάμενος τὸν Φινέα, τοὺς Πέρσας, τὸν Γλαῦκον καὶ τὸν Προμηθέα. Τοὺς Πέρσας πραγματευομένους τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, ἦν καὶ αἱ πρὸ τεσσάρων ἐτῶν διδαχθεῖσαι Φοίνισσαι τοῦ Φρυνίχου, ἀνεδίδαξεν ὁ Αἰσχύλος ἐν Συρακούσαις, ὅποι τὸ πρῶτον ἀπῆλθε κληθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἰέρωνος, ὅπως ἐξυμνήσῃ διὰ ποιήσεως τὴν κτίσιν τῆς Αἴτνης, ἣν ἐπιθυμίαν τοῦ βασιλέως καὶ ἐξεπλήρωσε διδάξας τὰς Αἰτναίας. Τὴν ἐν Σικελίᾳ ταύτην διατριβὴν ἀνάγουσιν τινες εἰς τὴν κτίσιν τῆς Αἴτνης Ὀλ. 76, 1 (475 π. X.), ἀλλὰ διὰ τὴν ἐκ νέου διδασκαλίαν τῶν Περσῶν ἐν Συρακούσαις διανοητέον μᾶλλον τὸν χρόνον μεταξὺ τῶν ἐτῶν 472 καὶ 468 π. X. (ἴδε ἀνωτέρω σελ. 10). Ἐκ τοῦ Πausανίου 1, 2, 3: «συνῆσαν ἄρα καὶ τότε τοῖς βασιλεῦσι ποιηταί, καὶ πρότερον ἔτι καὶ Πολυκράτει Σάμου τυραννοῦντι Ἀνακρέων παρῆν καὶ ἐς Συρακούσας πρὸς Ἰέρωνα Αἰσχύλος καὶ Σιμωνίδης ἐστάλησαν» δὲν ἐξάγεται, ὅτι ὁ Αἰσχύλος συνέμιξε τῷ Σιμωνίδῃ ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Ἰέρωνος. Τὸ τελευταῖον παρῆλθεν ὁ Αἰσχύλος εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις σκηνὴν Ὀλ. 80, 2 (458 π. X.), ὅτε ἔσχε τῇ Ὀρεστείᾳ τὰ πρωτεῖα. Ἐν ταῖς Εὐμενίσι φαίνεται, ὅτι ὑπηνίξατό πως τὰ Ἐλευσίνια μυστήρια, ἐπειδὴ ὁ ποιητὴς κατηγορήθη ὡς βεβηλῶν αὐτὰ ἐπὶ σκηνῆς. Ὁ ποιητὴς ἔφυγε μὲν τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν τοῦ μύθου ἢ συνήπτοντο πρὸς ἀλληλα χαλαρώτερον ἀνευ κοινῆς τινος ἰδέας. Ἐν τοῖς ὑστέροις αὐτοῦ χρόνοις ἐπειράθη καὶ ὁ Πλάτων κατ' ἀναλογίαν τῶν δραματικῶν τριλογιῶν ἢ τετραλογιῶν νὰ συνάψῃ εἰς ἓν ὅλον τρεῖς καὶ τέσσαρας διαλόγους πραγματευομένους τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, ἦτοι τὸν Θεαίτητον, τὸν Σοφιστήν, τὸν Πολιτικόν, οἷς προτιθέμενος νὰ συνάψῃ καὶ τέταρτον, τὸν Φιλόσοφον, δὲν ἐξετέλεσε τὸν ἑαυτοῦ σκοπόν. Ὡσαύτως δὲ καὶ εἰς τὴν Πολιτείαν, τὸν Τίμαιον καὶ Κριτίαν, ἀποτελοῦντα μίαν τριλογίαν, ἔμελλε νὰ προστεθῇ ὁ Ἑρμοκράτης. Τοῦτο τὸ σχέδιον τοῦ Πλάτωνος δὲν διέλαθε τοὺς γραμματικούς, οἵτινες ὁμῶς οὐχὶ ὀρθῶς συνάπτουσι τοὺς πλείστους ἢ καὶ πάντας τοὺς διαλόγους τοῦ Πλάτωνος εἰς τριλογίας ἢ τετραλογίας. Καὶ ὁ μὲν Ἀριστοφάνης ὁ Βυζάντιος, ἕσπερ πιθανῶς πρὸ τοῦ Ἀριστάρχου προσένειμε τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην καὶ εἰς τὰς τραγικὰς διδασκαλίας, ἐποίησε πέντε τριλογίας ἐκ τῶν Πλατωνικῶν διαλόγων μνημονεύων τοὺς λοιποὺς καθ' ἓνα ἕκαστον (Διογ. Α. 3, 61), ὁ δὲ Θράσυλλος συνῆψε πάντας τοὺς διαλόγους εἰς τετραλογίας ποιήσας τὸ αὐτὸ καὶ ἐν τοῖς τοῦ Δημοκρίτου ἔργοις (Διογ. Λαερτ. 3, 57).